

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
98/C 41/01	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 27. november 1997 i sag C-356/95, Matthias Witt mod Amt für Land- und Wasserwirtschaft (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht) (Fælles landbrugspolitik — forordning (EØF) nr. 1765/92 — støtteordning for producenter af visse markafgrøder — oprettelse af produktionsregioner — pligt til at angive de herfor anvendte kriterier — hensyntagen til jordens frugtbarhed)	1
98/C 41/02	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 27. november 1997 i sag C-369/95, Somalfruit SpA, Camar SpA mod Ministero delle Finanze, Ministero del Commercio con l'Estero (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Salerno) (Bananer — fælles markedsordning — importordning — AVS-stater — Somalia — gyldigheden af Rådets forordning (EØF) nr. 404/93, af Kommissionens forordning (EØF) nr. 1442/93 og af Kommissionens forordning (EØF) nr. 1443/93)	1
98/C 41/03	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 27. november 1997 i sag C-57/96, H. Meints mod Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nederlandse Raad van State) (Forordning (EØF) nr. 1408/71 — ydelse ved arbejdsløshed — forordning (EØF) nr. 1612/68 — social fordel — forskelsbehandling begrundet i nationalitet — bopælsbetingelse)	2
98/C 41/04	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 27. november 1997 i sag C-62/96, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — registrering af skibe — betingelse om ejerens nationalitet)	3

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
98/C 41/05	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 27. november 1997 i sag C-137/96, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — manglende gennemførelse af direktiv 91/414/EØF)	3
98/C 41/06	Domstolens dom af 2. december 1997 i sag C-336/94, Eftalia Dafeki mod Landesversicherungsanstalt Württemberg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sozialgericht Hamburg) (Arbejdskraftens frie bevægelighed — ligebehandling — social sikring — nationale bestemmelser, hvorefter personregisterudskrifter har forskellig bevisværdi afhængigt af, om de er udstedt af nationale eller udenlandske myndigheder)	4
98/C 41/07	Domstolens dom af 2. december 1997 i sag C-188/95, Fantask A/S m.fl. mod Industriministeriet (Erhvervsministeriet) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret) (Direktiv 69/335/EØF — gebyrer for registrering af selskabsforhold — processuelle frister i national ret)	4
98/C 41/08	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 4. december 1997 i sag C-97/96, Verband deutscher Daihatsu-Händler eV mod Daihatsu Deutschland GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf) (Selskabsret — årsregnskaber — sanktioner ved manglende offentliggørelse — artikel 6 i første direktiv 68/151/EØF)	5
98/C 41/09	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 11. december 1997 i sag C-55/96, (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte d'appello di Milano): sag indledt for den forelæggende ret af selskabet Job Centre coop arl i henhold til reglerne om frivillig retspleje (Fri udveksling af tjenesteydelser — arbejdsformidling — udelukkelse af private virksomheder — udøvelse af offentlig myndighed)	6
98/C 41/10	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 11. december 1997 i sag C-246/96, Mary Teresa Magorrian og Irene Patricia Cunningham mod Eastern Health and Social Services Board, Department of Health and Social Services (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Office of the Industrial Tribunals and the Fair Employment Tribunal) (Lige løn til mænd og kvinder — EF-traktatens artikel 119 — protokol nr. 2 til traktaten om Den Europæiske Union — erhvervstilknyttet social sikringsordning — deltidsarbejdere afskåret fra en status, der giver ret til visse tillægsydelser i relation til alderspension — begyndelsesdatoen for beregningen af disse ydelser — nationale regler om frister for fremsættelse af krav)	6
98/C 41/11	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 16. december 1997 i sag C-104/96, Coöperatieve Rabobank »Vecht en Plassengebied« BA mod Erik Aarnoud Minderhoud (kurator i Mediasafe BV's konkursbo) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nederlændenes Hoge Raad) (Selskabsret — første direktiv 68/151/EØF — anvendelsesområde — ret til at repræsentere et selskab — interessekonflikt — en direktørs manglende beføjelse til at forpligte selskabet)	7
98/C 41/12	Domstolens dom af 18. december 1997 i sag C-129/96, Inter-Environnement Wallonie ASBL mod Région wallonne (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Belgiens Conseil d'État) (Direktiv 91/156/EØF — frist for gennemførelse — virkninger — begrebet »affald«)	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
98/C 41/13	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 18. december 1997 i sag C-402/96, European Information Technology Observatory, Europäische Wirtschaftliche Interessenvereinigung (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Frankfurt am Main) (Europæisk økonomisk firmagrube — navn)	8
98/C 41/14	Sag C-392/97: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 17. juni 1997 af Bundesgerichtshof i den af Farmitalia Carlo Erba Srl anlagte revisionskæresag	8
98/C 41/15	Sag C-393/97: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 1. oktober 1997 af Verwaltungsgericht Halle i sagen Firma Lidl-Fleischwerk Handelshof GmbH & Co. KG mod Landkreis Burgenlandkreis	9
98/C 41/16	Sag C-394/97: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved beslutning truffet den 5. november 1997 af Helsingin käräjäoikeus i straffesagen mod Sami Lasse Juhani Heinonen	9
98/C 41/17	Sagerne C-400/97, C-401/97 og C-402/97: Anmodninger om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelser afsagt den 30. juli 1997 af Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Afdelingen for Forvaltningssager) i sagerne Administración del Estado mod Juntas Generales de Guipuzcoa og Diputación Foral de Guipuzcoa, intervenient: Gobierno Vasco, Administración del Estado mod Juntas Generales del Territorio Histórico de Alava og Diputación Foral de Alava, intervenient: Gobierno Vasco, og Administración del Estado mod Juntas Generales del Territorio Histórico de Bizkaia, intervenienter: Gobierno Vasco og Diputación Foral de Bizkaia	9
98/C 41/18	Sag C-404/97: Sag anlagt den 2. december 1997 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	10
98/C 41/19	Sag C-405/97: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 7. oktober 1997 af Finanzgericht Bremen i sagen Firma Mövenpick Deutschland GmbH für das Gastgewerbe, tidligere »Deutsche EIG« Einkaufs- und Importges. für das Gastgewerbe mbH, mod Hauptzollamt Bremen	10
98/C 41/20	Sag C-406/97: Sag anlagt den 4. december 1997 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	11
98/C 41/21	Sag C-407/97: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 22. oktober 1997 af Østrigs Oberster Gerichtshof i sagen Landesgrundverkehrsreferent der Tiroler Landesregierung mod 1. Adolf Sparber, 2. Firma Atelier Delta Entwurf- und Planungsgesellschaft mbH under likvidation, 3. Hans-Eberhard Junkersdorf og 4. Maria-Margareta Junkersdorf	11
98/C 41/22	Sag C-409/97: Sag anlagt den 5. december 1997 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	11

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
98/C 41/23	Sag C-412/97: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 29. november 1997 af Pretura circondariale di Bologna i sagen E. D. Srl mod Italo Fenocchio	12
98/C 41/24	Sag C-413/97: Sag anlagt den 4. december 1997 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	12
98/C 41/25	Sag C-414/97: Sag anlagt den 5. december 1997 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	12
98/C 41/26	Sag C-415/97: Sag anlagt den 9. december 1997 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	13
98/C 41/27	Sag C-416/97: Sag anlagt den 9. december 1997 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	14
98/C 41/28	Sag C-417/97: Sag anlagt den 9. december 1997 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	14
98/C 41/29	Sag C-418/97: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 25. november 1997 af Nederlandenes Raad van State i sagen ARCO Chemie Nederland Ltd mod Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer	15
98/C 41/30	Sag C-420/97: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 4. december 1997 af Belgiens Hof van Cassatie i sagen Leathertex Divisione Sintetici Spa mod Bodetex BVBA	15
98/C 41/31	Sag C-421/97: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 13. november 1997 af Tribunal de grande instance de Meaux (Første Afdeling) i sagen Yves Tarantik mod Direction des Services fiscaux Seine-et-Marne	15
98/C 41/32	Sag C-423/97: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 11. november 1997 af Juzgado de 1ª Instancia nº 22, Valencia, i sagen Travel Vac, S. L., mod Manuel José Antelm Sanchís	16
98/C 41/33	Sag C-424/97: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 8. december 1997 af Landgericht Düsseldorf i sagen Salomone Haim mod Kassenzahnärztliche Vereinigung Nordrhein	17
RETTEN I FØRSTE INSTANS		
98/C 41/34	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. december 1997 i sag T-19/97, Claude Richter mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — tjenestefrihed af personlige årsager — genindtræden — tjenestested — omsorgspligt — princippet om god administration — erstatningssøgsmål)	17

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
98/C 41/35	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 17. december 1997 i sag T-121/95, European Fertilizer Manufacturers Association (EFMA) mod Rådet for Den Europæiske Union (Antidumpingtold — skade — ret til kontradiktion)	17
98/C 41/36	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 17. december 1997 i sag T-166/95, Mary Karagiozopoulou mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — intern udvælgelsesprøve med henblik på overgang fra kategori C til kategori B — udvælgelseskomitéens afgørelse, hvori det fastslås, at ansøgerne ikke bestod den mundtlige prøve — ligebehandlingsprincippet — udvælgelseskomitéens skøn)	18
98/C 41/37	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 17. december 1997 i sag T-216/95, Ana María Moles García Ortúzar mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — intern udvælgelsesprøve med henblik på overgang fra kategori C til kategori B — udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at lade deltagere i den mundtlige prøve bestå — begrundelsespligtens omfang — udvælgelseskomitéens vurdering)	18
98/C 41/38	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 17. december 1997 i sag T-217/95, Lucia Passera mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — intern udvælgelsesprøve med henblik på overgang fra kategori C til kategori B — udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at lade deltagere i den mundtlige prøve bestå — begrundelsespligtens omfang — udvælgelseskomitéens vurdering)	19
98/C 41/39	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 17. december 1997 i sag T-225/95, Fotini Chiou mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — intern udvælgelsesprøve med henblik på overgang fra kategori C til kategori B — udvælgelseskomitéens afgørelse om, at en ansøger ikke har bestået den mundtlige prøve — overensstemmelse mellem klagen og stævningen — princippet om ligebehandling af mænd og kvinder — princippet om forbud mod forskelsbehandling — udvælgelseskomitéens vurdering)	19
98/C 41/40	Dom afsagt af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) den 18. december 1997 i sag T-12/94, Frédéric Daffix mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — fjernelse fra tjenesten — appel — hjemvisning til Retten — faktiske omstændigheder — bevisbyrde — misbrug af skønsmæssige beføjelser — åbenbart fejlagtigt skøn — ret til kontradiktion — artikel 7 i vedtægtens bilag IX)	19
98/C 41/41	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 18. december 1997 i sag T-90/95, Walter Gill mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — lægeundersøgelser — oplysninger om helbredstilstanden ikke meddelt — ret til at hemmeligholde sin helbredstilstand)	20
98/C 41/42	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 18. december 1997 i sag T-142/95, Jean-Louis Delvaux mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — forfremmelse — sammenligning af fortjenester — bedømmelsesrapport — begrundelse — ensartede karrierebetingelser — forskelsbehandling på grundlag af nationalitet)	20

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
98/C 41/43	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 18. december 1997 i sag T-222/95, Antonio Angelini mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — ændring af tjenestested — tilbagevenden til oprindeligt tjenestested — bosættelsespenge)	20
98/C 41/44	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 18. december 1997 i sag T-57/96, Livio Costantini mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — ændring af tjenestestedet — tilbagevenden til det oprindelige tjenestested — bosættelsespenge — dagpenge)	21
98/C 41/45	Sag T-296/97: Sag anlagt den 26. november 1997 af Alitalia mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	21
98/C 41/46	Sag T-299/97: Sag anlagt den 2. december 1997 af Vicente Alonso Morales mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	22
98/C 41/47	Sag T-300/97: Sag anlagt den 2. december 1997 af Benito Latino mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	23
98/C 41/48	Slettelse af sag T-173/96	24
98/C 41/49	Slettelse af de forenede sager T-176/96 og T-108/97	24
98/C 41/50	Slettelse af sag T-225/97	24

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 27. november 1997

i sag C-356/95, Matthias Witt mod Amt für Land- und Wasserwirtschaft (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Schleswig-Holsteinisches Obergerverwaltungsgericht) ⁽¹⁾

(Fælles landbrugspolitik — forordning (EØF) nr. 1765/92 — støtteordning for producenter af visse markafgrøder — oprettelse af produktionsregioner — pligt til at angive de herfor anvendte kriterier — hensyntagen til jordens frugtbarhed)

(98/C 41/01)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-356/95, angående en anmodning, som Schleswig-Holsteinisches Obergerverwaltungsgericht i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Matthias Witt mod Amt für Land- und Wasserwirtschaft, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 3, stk. 1, første afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1795/92 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder (EFT L 181 af 1.7.1992, s. 12), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, H. Ragnemalm, og dommerne R. Schintgen, G. F. Mancini (refererende dommer), J. L. Murray og G. Hirsch; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau, den 27. november 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Artikel 3, stk. 1, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 1765/92 af 30. juni 1992 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder pålægger ikke medlemsstaterne, når disse opretter produktionsregioner, i bestemmelserne til gennemførelse af nævnte forordning at angive de herfor anvendte kriterier.

2) Artikel 3, stk. 1, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 1765/92 skal fortolkes således, at en medlemsstat, som, i henhold til nævnte forordnings artikel 2, stk. 2, andet afsnit, tredje punktum, ikke har fastlagt hele sit nationale område som regionalt basisareal, men alene de forskellige dele af dette område, kan udpege hele området for det enkelte regionale basisareal som produktionsregion, og at de særlige strukturelle forhold, der påvirker udbyttet, ikke kræver en yderligere opdeling af de regionale basisarealer i flere produktionsregioner.

⁽¹⁾ EFT C 16 af 20.1.1996.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 27. november 1997

i sag C-369/95, Somalfruit SpA, Camar SpA mod Ministero delle Finanze, Ministero del Commercio con l'Estero (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Salerno) ⁽¹⁾

(Bananer — fælles markedsordning — importordning — AVS-stater — Somalia — gyldigheden af Rådets forordning (EØF) nr. 404/93, af Kommissionens forordning (EØF) nr. 1442/93 og af Kommissionens forordning (EØF) nr. 1443/93)

(98/C 41/02)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-369/95, angående en anmodning, som Tribunale di Salerno i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Somalfruit SpA, Camar SpA, mod Ministero delle Finanze, Ministero del Commercio con l'Estero at opnå en præjudi-

ciel afgørelse vedrørende gyldigheden af Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer (EFT L 47 af 25.2.1993, s. 1), af Kommissionens forordning (EØF) nr. 1442/93 af 10. juni 1993 om gennemførelsesbestemmelser for EF's importordning for bananer (EFT L 142 af 12.6.1993, s. 6) og af Kommissionens forordning (EØF) nr. 1443/93 af 10. juni 1993 om overgangsforanstaltninger vedrørende anvendelsen af EF's importordning for bananer i 1993 (EFT L 142 af 12.6.1993, s. 16), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, H. Ragnemalm, og dommerne R. Schintgen (refererende dommer), G. F. Mancini, P. J. G. Kapteyn og J. L. Murray; generaladvokat: M. B. Elmer; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau, den 27. november 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Gennemgangen af Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer har intet frembragt, der kan rejse tvivl om dens gyldighed, når henses til den fjerde AVS/EØF-konvention, som blev undertegnet den 15. september 1989 i Lomé, og som er godkendt ved Rådets og Kommissionens afgørelse 91/400/EKSF, EØF af 25. februar 1991.*
- 2) *Gennemgangen af Kommissionens forordning (EØF) nr. 1442/93 af 10. juni 1993 om gennemførelsesbestemmelser for EF's importordning for bananer har intet frembragt, der kan rejse tvivl om dens gyldighed, når henses til den fjerde Lomé-konvention AVS/EØF og til forordning (EØF) nr. 404/93.*

(¹) EFT C 31 af 3.2.1996.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 27. november 1997

i sag C-57/96, H. Meints mod Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nederlandse Raad van State) (¹)

(Forordning (EØF) nr. 1408/71 — ydelse ved arbejdsløshed — forordning (EØF) nr. 1612/68 — social fordel — forskelsbehandling begrundet i nationalitet — bopælsbetingelse)

(98/C 41/03)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-57/96, angående en anmodning, som Nederlandse Raad van State (Nederlandene) i medfør af EF-traktatens

artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, H. Meints mod Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EØF) nr. 2001/83 af 2. juni 1983 om ændring og ajourføring af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT L 230 af 22.6.1983, s. 6) samt af artikel 7 i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT L 257 af 19.10.1968, s. 2), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann, og dommerne M. Wathelet, J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward (refererende dommer) og L. Sevón; generaladvokat: C. O. Lenz; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 27. november 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EØF) nr. 2001/83 af 2. juni 1983 finder ikke anvendelse på en godtgørelsesordning som den i hovedsagen omtvistede, hvorefter arbejdstagere i landbruget, hvis arbejdskontrakt er ophørt som følge af deres tidligere arbejdsgivers nedlæggelse af landbrugsjord, har ret til en engangsydelse, hvis størrelse alene afhænger af modtagerens alder, og som skal tilbagebetales, såfremt modtageren på ny ansættes af sin tidligere arbejdsgiver inden for en periode på tolv måneder efter ophøret af arbejdskontrakten.*
- 2) *En ydelse som den i hovedsagen omtvistede, der udbetales som en engangsydelse til arbejdstagere i landbruget, hvis arbejdskontrakt er ophørt som følge af deres tidligere arbejdsgivers nedlæggelse af landbrugsjord, må betegnes som en social fordel i artikel 7, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1612/68's forstand.*
- 3) *En medlemsstat kan ikke gøre tildeling af en social fordel i artikel 7, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1612/68's forstand betinget af, at modtagerne af fordelene har bopæl på denne stats nationale område.*

(¹) EFT C 133 af 4.5.1996.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 27. november 1997

i sag C-62/96, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik ⁽¹⁾*(Traktatbrud — registrering af skibe — betingelse om ejerens nationalitet)*

(98/C 41/04)

*(Processprog: græsk)**(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-62/96, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Frank Benyon og Maria Kontou-Durande) mod Den Helleniske Republik (befuldmægtigede: Aikaterini Samoni-Rantou, bistået af Evi Skandalou og Stamatina Vodina), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 6, 48, 52, 58 og 221 samt artikel 7 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1251/70 af 29. juni 1970 om arbejdstageres ret til at blive boende på en medlemsstats område efter at have haft beskæftigelse dér (EFT 1970 II, s. 348) og i henhold til artikel 7 i Rådets direktiv 75/34/EØF af 17. december 1974 om retten for statsborgere i en medlemsstat til at blive boende på en anden medlemsstats område efter dér at have udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed (EFT L 14 af 20.1.1975, s. 10) ved at opretholde en række lovbestemmelser, der begrænser retten til registrering i de græske skibsregistre til skibe, som for mere end 50 %'s vedkommende ejes af græske statsborgere eller af græske juridiske personer, hvis kapital for samme procentdels vedkommende ejes af græske statsborgere, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af formanden for Første Afdeling, M. Wathelet, som fungerende formand for Femte Afdeling, og dommerne J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward, P. Jann (refererende dommer) og L. Sevón; generaladvokat: G. Tesaurò; justitssekretær: ekspeditionsekretær H. A. Rühl, den 27. november 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 6, 48, 52, 58 og 221 samt artikel 7 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1251/70 af 29. juni 1970 om arbejdstageres ret til at blive boende på en medlemsstats område efter at have haft beskæftigelse dér og i henhold til artikel 7 i Rådets direktiv 75/34/EØF af 17. december 1974 om retten for statsborgere i en medlemsstat til at blive*

boende på en anden medlemsstats område efter dér at have udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed ved at opretholde en række lovbestemmelser, der begrænser retten til registrering i de græske skibsregistre til skibe, som for mere end 50 %'s vedkommende ejes af græske statsborgere eller af græske juridiske personer, hvis kapital for samme procentdels vedkommende ejes af græske statsborgere.

- 2) *Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EFT C 158 af 1.6.1996.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 27. november 1997

i sag C-137/96, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland ⁽¹⁾*(Traktatbrud — manglende gennemførelse af direktiv 91/414/EØF)*

(98/C 41/05)

*(Processprog: tysk)**(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-137/96, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Klaus-Dieter Borchardt) mod Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtiget: Ernst Röder og Sabine Maass), angående en påstand om, at det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten ved ikke inden for den fastsatte frist at have vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at gennemføre Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1) i den nationale retsorden, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann, og dommerne M. Wathelet, J. C. Moitinho de Almeida, J.-P. Puissochet (refererende dommer) og L. Sevón; generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: R. Grass, den 27. november 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler ved ikke inden for den fastsatte frist at have vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at gennemføre direktivet, bortset fra artikel 10, stk. 1, andet led, i den nationale retsorden.*
- 2) *Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.*

(¹) EFT C 180 af 22.6.1996.

DOMSTOLENS DOM

af 2. december 1997

i sag C-336/94, Eftalia Dafeki mod Landesversicherungsanstalt Württemberg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sozialgericht Hamburg) (¹)

(Arbejdskraftens frie bevægelighed — ligebehandling — social sikring — nationale bestemmelser, hvorefter personregisterudskrifter har forskellig bevisværdi afhængigt af, om de er udstedt af nationale eller udenlandske myndigheder)

(98/C 41/06)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-336/94, angående en anmodning, som Sozialgericht Hamburg (Tyskland) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Eftalia Dafeki mod Landesversicherungsanstalt Württemberg at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 48 og 51 med hensyn til bestemmelser i den tyske lovgivning, hvorefter personregisterudskrifter har forskellig bevisværdi afhængigt af, om de er udstedt af nationale eller udenlandske myndigheder, har Domstolen, sammensat af formanden for Fjerde og Sjette Afdeling, H. Ragnemalm, som fungerer præsident, og dommerne G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann (refererende dommer) og

L. Sevón; generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 2. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Socialsikringsinstitutionerne og domstolene i en medlemsstat er i sager vedrørende sociale ydelser til en vandrende arbejdstager, der er EF-statsborger, forpligtet til at anerkende personregisterudskrifter og lignende dokumenter, der er udstedt af de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater, medmindre der på grund af de konkrete forhold i den enkelte sag er alvorlig tvivl om rigtigheden heraf.

(¹) EFT C 392 af 31.12.1994.

DOMSTOLENS DOM

af 2. december 1997

i sag C-188/95, Fantask A/S m.fl. mod Industriministeriet (Erhvervsministeriet) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret) (¹)

(Direktiv 69/335/EØF — gebyrer for registrering af selskabsforhold — processuelle frister i national ret)

(98/C 41/07)

(Processprog: dansk)

I sag C-188/95, angående en anmodning, som Østre Landsret i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Fantask A/S m.fl. mod Industriministeriet (Erhvervsministeriet), at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter (EFT 1969 II, s. 405), som senest ændret ved Rådets direktiv 85/303/EØF af 10. juni 1985 (EFT L 156 af 15.6.1985, s. 23), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene C. Gulmann, H. Ragnemalm og M. Wathelet samt dommerne G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet (refererende dommer), G. Hirsch, P. Jann og L. Sevón; generaladvokat: F. G. Jacobs; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 2. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *Artikel 12, stk. 1, litra e), i Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter, som*

senest ændret ved Rådets direktiv 85/303/EØF af 10. juni 1985, skal fortolkes således, at afgiftsbeløb, der opkræves i forbindelse med registrering af stiftelse af og kapitalforhøjelse i aktieselskaber og anpartsselskaber, for at have karakter af vederlag udelukkende skal beregnes ud fra omkostningerne ved de pågældende formaliteter, dog således at afgiftsbeløbene også kan dække udgifterne ved mindre omfattende opgaver, som udføres vederlagsfrit. Ved beregningen af afgiftsbeløbene har en medlemsstat ret til at tage hensyn til samtlige omkostninger, der har sammenhæng med registreringerne, herunder også den del af generalomkostningerne, der kan henføres dertil. En medlemsstat har endvidere ret til at fastsætte faste afgiftsbeløb og at fastsætte afgiftsbeløbene for et ubestemt tidsrum, når den med bestemte intervaller sikrer sig, at beløbene fortsat ikke overstiger de gennemsnitlige omkostninger ved de pågældende dispositioner.

- 2) Fællesskabsretten er til hinder for, at krav om tilbagebetaling af gebyrer, der er opkrævet i strid med direktiv 69/335/EØF, som ændret, kan afskæres under henvisning til, at opkrævningen af gebyrerne er sket som følge af, at medlemsstatens myndigheder har befundet sig i en undskyldelig vildfarelse, for så vidt som gebyrerne er opkrævet gennem lang tid, uden at hverken myndighederne eller borgerne har været opmærksomme på, at de savnede hjemmel.
- 3) På sit nuværende udviklingstrin forbyder fællesskabsretten ikke en medlemsstat, som ikke har gennemført direktiv 69/335/EØF, som ændret, korrekt, at afskære tilbagebetalingskrav vedrørende gebyrer, der er opkrævet i strid med direktivet, under henvisning til en national forældelsesfrist, der regnes fra det tidspunkt, hvor de pågældende gebyrer kunne kræves betalt, når en sådan frist ikke er mindre gunstig for søgsmål, der støttes på fællesskabsretten, end for søgsmål, der støttes på intern ret, og den ikke i praksis gør det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve de rettighe-der, der tillægges i henhold til Fællesskabets retsorden.
- 4) Bestemmelserne i artikel 10, sammenholdt med artikel 12, stk. 1, litra e), i direktiv 69/335/EØF, som ændret, medfører rettigheder, som borgerne kan gøre gældende for de nationale domstole.

(¹) EFT C 229 af 2.9.1995.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 4. december 1997

i sag C-97/96, Verband deutscher Daihatsu-Händler eV mod Daihatsu Deutschland GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf) (¹)

(Selskabsret — årsregnskaber — sanktioner ved manglende offentliggørelse — artikel 6 i første direktiv 68/151/EØF)

(98/C 41/08)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-97/96, angående en anmodning, som Oberlandesgericht Düsseldorf i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Verband deutscher Daihatsu-Händler eV mod Daihatsu Deutschland GmbH, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 6 i Rådets første direktiv 68/151/EØF af 9. marts 1968 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EFT 1968 I, s. 41), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann, og dommerne M. Wathelet (refererende dommer), J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward og J.-P. Puissochet; generaladvokat: G. Cosmas; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 4. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 6 i Rådets første direktiv 68/151/EØF af 9. marts 1968 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde, skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, hvorefter det kun er selskabsdeltagerne, kreditorerne og det fælles virksomhedsnavn eller selskabets virksomhedsnavn, der kan kræve iværksættelse af den sanktion, der er hjemlet i den pågældende nationale lovgivning for det tilfælde, at et selskab ikke overholder de i første direktiv 68/151/EØF fastsatte forpligtelser med hensyn til offentliggørelse af årsregnskaber.
- 2) Eftersom et direktiv ikke i sig selv kan skabe forpligtelser for borgerne og således ikke som sådan kan

påberåbes over for dem, er det uforholdent at undersøge, om artikel 6 i første direktiv 68/151/EØF har direkte virkning.

(¹) EFT C 145 af 18.5.1996.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 11. december 1997

i sag C-55/96, (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte d'appello di Milano): sag indledt for den forelæggende ret af selskabet Job Centre coop arl i henhold til reglerne om frivillig retspleje (¹)

(Fri udveksling af tjenesteydelser — arbejdsformidling — udelukkelse af private virksomheder — udøvelse af offentlig myndighed)

(98/C 41/09)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-55/96, angående en anmodning, som Corte d'appello di Milano (Italien) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret i henhold til reglerne om frivillig retspleje (giurisdizione volontaria) af selskabet Job Centre coop arl indledte sag, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 48, 49, 55, 56, 59, 60, 62, 66, 86 og 90, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af formand for Anden Afdeling R. Schintgen, som fungerende formand for Sjette Afdeling, samt dommerne G. F. Mancini og P. J. G. Kapteyn (refererende dommer); generaladvokat: M. B. Elmer; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 11. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Offentlige arbejdsformidlingskontorer omfattes af forbudet i EF-traktatens artikel 86, når anvendelsen af denne bestemmelse ikke hindrer opfyldelsen af den særlige opgave, som disse kontorer er blevet pålagt. En medlemsstat, der forbyder enhver form for formidling og virksomhed som mellemmand mellem efterspørgsel og udbud af arbejde, der ikke udøves af sådanne kontorer, overtræder EF-traktatens artikel 90, stk. 1, såfremt den skaber en situation, i hvilken offentlige arbejdsformidlingskontorer nødvendigvis foranlediges til at tilsidesætte bestemmelserne i traktatens artikel 86. Denne situation foreligger navnlig, når følgende betingelser er opfyldt:

— *de offentlige arbejdsformidlingskontorer er klart ikke i stand til for alle slags virksomhed at imødekomme efterspørgslen på arbejdsmarkedet*

— *private selskabers arbejdsformidlingsvirksomhed gøres faktisk umulig ved opretholdelsen af lovbestemmelser, der indeholder et forbud mod en sådan virksomhed, der er sanktioneret ved strafferetlige og administrative sanktioner*

— *den pågældende arbejdsformidlingsvirksomhed vil kunne omfatte andre medlemsstaters statsborgere eller områder.*

(¹) EFT C 133 af 4.5.1996.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 11. december 1997

i sag C-246/96, Mary Teresa Magorrian og Irene Patricia Cunningham mod Eastern Health and Social Services Board, Department of Health and Social Services (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Office of the Industrial Tribunals and the Fair Employment Tribunal) (¹)

(Lige løn til mænd og kvinder — EF-traktatens artikel 119 — protokol nr. 2 til traktaten om Den Europæiske Union — erhvervstilknyttet social sikringsordning — deltidsarbejdere afskåret fra en status, der giver ret til visse tillæggydelser i relation til alderspension — begyndelsesdatoen for beregningen af disse ydelser — nationale regler om frister for fremsættelse af krav)

(98/C 41/10)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-246/96, angående en anmodning, som Office of the Industrial Tribunals and the Fair Employment Tribunal i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Mary Teresa Magorrian og Irene Patricia Cunningham mod Eastern Health and Social Services Board, Department of Health and Social Services, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 119 og protokol nr. 2 til traktaten om Den Europæiske Union, der

omhandler samme bestemmelse, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af formanden for Anden Afdeling, R. Schintgen, som fungerende formand for Sjette Afdeling, og dommerne G. F. Mancini (refererende dommer), P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray og G. Hirsch; generaladvokat: G. Cosmas; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 11. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Beskæftigelsesperioder for deltidsansatte arbejdstagere, der er udsat for en indirekte forskelsbehandling på grundlag af køn, skal medregnes fra den 8. april 1976, som er datoen for afsigelsen af Defrenne-dommen (sag 43/75), ved beregningen af de tillægsydelse, de har ret til.*
- 2) *Fællesskabsretten er til hinder for, at der i forhold til et krav om anerkendelse af sagsøgenes ret til at være tilsluttet en erhvervstilknyttet pensionsordning, som er baseret på traktatens artikel 119, og som anerkendes af en national domstol, sker anvendelse af en national regel, der begrænser den tilbagevirkende gyldighed af den omhandlede ret til to år forud for det pågældende sagsanlæg.*

⁽¹⁾ EFT C 269 af 14.9.1996.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 16. december 1997

i sag C-104/96, Coöperatieve Rabobank »Vecht en Plassengebied« BA mod Erik Aarnoud Minderhoud (kurator i Mediasafe BV's konkursbo) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nederlandenes Hoge Raad) ⁽¹⁾

(Selskabsret — første direktiv 68/151/EØF — anvendelsesområde — ret til at repræsentere et selskab — interessekonflikt — en direktørs manglende beføjelse til at forpligte selskabet)

(98/C 41/11)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-104/96, angående en anmodning, som Nederlandenes Hoge Raad i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Coöperatieve Rabobank »Vecht en Plassengebied« BA mod Erik Aarnoud Minderhoud (kurator i Mediasafe BV's konkursbo), at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 9, stk. 1, i Rådets første direktiv

68/151/EØF af 9. marts 1968 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EFT 1968 I, s. 41), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, H. Ragnemalm (refererende dommer), og dommerne G. F. Mancini og P. J. G. Kapteyn; generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 16. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Reguleringen af, hvilke retsvirkninger handlinger udført af medlemmer af selskabsorganer i tilfælde af interessekonflikt med det selskab, vedkommende repræsenterer, har over for tredjemand, falder uden for rammerne af Rådets første direktiv 68/151/EØF af 9. marts 1968 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde, og henhører under den nationale lovgivers kompetence.

⁽¹⁾ EFT C 145 af 18.5.1996.

DOMSTOLENS DOM

af 18. december 1997

i sag C-129/96, Inter-Environnement Wallonie ASBL mod Région wallonne (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Belgiens Conseil d'État) ⁽¹⁾

(Direktiv 91/156/EØF — frist for gennemførelse — virkninger — begrebet »affald«)

(98/C 41/12)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-129/96, angående en anmodning, som Belgiens Conseil d'État i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Inter-Environnement Wallonie ASBL mod Région wallonne at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EØF-traktatens artikel 5 og 189 samt artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald (EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39), som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991 (EFT L 78 af 26.3.1991, s. 32), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene G. Gulmann, H. Ragnemalm, R. Schintgen samt dommerne G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissechet, G.

Hirsch, P. Jann og L. Sevón (refererende dommer); generaladvokat: F. G. Jacobs; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 18. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *Den omstændighed alene, at et stof er direkte eller indirekte integreret i en industriel produktionsproces, udelukker ikke, at det omfattes af begrebet affald i den betydning, hvori dette begreb er anvendt i artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald, som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991.*

2) *Det følger af EØF-traktatens artikel 5, stk. 2, og artikel 189, stk. 3, såvel som af direktiv 91/156/EØF, at den medlemsstat, som direktivet retter sig til, inden for den periode, som er fastsat i direktivet for dens gennemførelse, ikke må træffe foranstaltninger, som kan bringe virkeliggørelsen af det i direktivet foreskrevne resultat i alvorlig fare.*

(¹) EFT C 180 af 22.6.1996.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 18. december 1997

i sag C-402/96, European Information Technology Observatory, Europäische Wirtschaftliche Interessenvereinigung (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Frankfurt am Main) (¹)

(Europæisk økonomisk firmagrube — navn)

(98/C 41/13)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-402/96, angående en anmodning, som Oberlandesgericht Frankfurt am Main i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, European Information Technology Observatory, Europäische Wirtschaftliche Interessenvereinigung, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 5, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 2137/85 af 25. juli 1985 om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper (EØFG) (EFT L 199 af 31.7.1985, s. 1, berigtiget udgave offentliggjort i EFT L 247 af 14.9.1985, s. 21), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann (refererende dommer), og dommerne M. Wathelet, J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward og J.-P. Puissochet; generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: R. Grass, den 18. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 5, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 2137/85 af 25. juli 1985 om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper (EØFG) skal fortolkes således, at en europæisk økonomisk firmagrubes navn nødvendigvis skal indeholde ordene »europæisk økonomisk firmagrube« eller forkortelsen »EØFG«, mens det i internretlige bestemmelser i den medlemsstat, hvor firmagrubbens hjemsted er beliggende, kan fastlægges, hvilke andre bestanddele der skal indgå i navnet.

(¹) EFT C 74 af 8.3.1997.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 17. juni 1997 af Bundesgerichtshof i den af Farmitalia Carlo Erba Srl anlagte revisionskæresag

(Sag C-392/97)

(98/C 41/14)

Ved kendelse afsagt den 17. juni 1997, indgået til Domstolens Justitskontor den 18. november 1997, har Bundesgerichtshof i den af Farmitalia Carlo Erba Srl anlagte revisionskæresag forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Forudsætter artikel 3, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 1768/92 af 18. juni 1992 om indførelse af et supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (¹), at det produkt, for hvilket der ansøges om udstedelse af et beskyttelsescertifikat, i tilladelsen i henhold til lægemiddellovgivningen er betegnet som »aktivt stof«?

Er artikel 3, litra b), følgelig ikke opfyldt i tilfælde, hvor et enkelt bestemt salt af et aktivt stof i tilladelsen er angivet som »aktivt stof«, men der ansøges om udstedelse af et beskyttelsescertifikat for den frie base og/eller for andre salte af det aktive stof?

2. Såfremt spørgsmålene i punkt 1 besvares benægtende:

Efter hvilke kriterier skal det bedømmes, om det produkt, der omtales i artikel 3, litra a), er beskyttet ved et grundpatent, når der ansøges om udstedelse af et beskyttelsescertifikat for den frie base af et aktivt stof, herunder eventuelt forekommende salte heraf, men patentanmeldelsen vedrørende grundpatentet kun nævner den frie base af dette aktive stof og derudover som et praktisk eksempel nævner et enkelt salt af den frie base? Er ordlyden af anmeldelsen vedrørende grundpatentet eller dets beskyttelsesområde afgørende?

(¹) EFT L 182 af 2.7.1992, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 1. oktober 1997 af Verwaltungsgericht Halle i sagen Firma Lidl-Fleischwerk Handelshof GmbH & Co. KG mod Landkreis Burgenlandkreis

(Sag C-393/97)

(98/C 41/15)

Ved kendelse afsagt den 1. oktober 1997, indgået til Domstolens Justitskontor den 19. november 1997, har Verwaltungsgericht Halle i sagen Firma Lidl-Fleischwerk Handelshof GmbH & Co. KG mod Landkreis Burgenlandkreis forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Er EU-bestemmelser, navnlig Rådets direktiv 94/65/EF ⁽¹⁾ af 14. december 1994, til hinder for en national bestemmelse, hvorefter produkter af småkød, såsom hakket kød og kødfars, også tilberedt, kun må sælges på fremstillingsdagen, såfremt de ikke er emballeret og etiketteret for den endelige forbruger i en detailsalgsemballage og ikke er dybkølet eller frosset?
2. Såfremt spørgsmål 1 skal besvares bekræftende, spørges, om disse EU-bestemmelser også finder anvendelse i tilfælde, hvor fremstillingsvirksomheden befinder sig i den samme stat som den, hvor produktet af småkød, såsom hakket kød og kødfars, skal afsættes?

⁽¹⁾ EFT L 368 af 31.12.1994, s. 10.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved beslutning truffet den 5. november 1997 af Helsingin käräjäoikeus i straffesagen mod Sami Lasse Juhani Heinonen

(Sag C-394/97)

(98/C 41/16)

Ved beslutning truffet den 5. november 1997, indgået til Domstolens Justitskontor den 25. november 1997, har Helsingin käräjäoikeus i straffesagen mod Sami Lasse Juhani Heinonen forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstolen en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Kan afgiftsfritagelsesforordningen ⁽¹⁾ og rejsegodsdirektivet ⁽²⁾ fortolkes således, at nationale begrænsninger, som medlemsstaterne har fastsat for rejsendes indførsel af øl og andre alkoholholdige drikkevarer, og som er begrundet i de hensyn, der er nævnt i afgiftsfri-

tagelsesforordningens 9. betragtning og i traktatens artikel 36, eller i andre tvingende hensyn af almen interesse, er forenelige med forordningens og direktivets bestemmelser?

2. Er de forhold, som er anført ovenfor under afsnit IV, punkt 6, litra a)-h), i anmodningen om præjudiciel afgørelse, sådanne hensyn, at medlemsstatens herpå baserede nationale begrænsninger er forenelige med afgiftsfritagelsesforordningens og rejsegodsdirektivets bestemmelser?
3. Kan fastsættelsen af en begrænsning for rejsendes indførsel af alkoholholdige drikkevarer — hvorved der i dette spørgsmål også forstås øl — på grundlag af rejsens tidsmæssige varighed, anses for en ordning, der er forenelig med afgiftsfritagelsesforordningens og rejsegodsdirektivets bestemmelser?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 af 28. marts 1983 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter (EFT L 105 af 23.4.1983, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 69/169/EØF af 28. maj 1969 om harmonisering af lovgivning om fritagelse for omsætningsafgifter og punktafgifter ved indførsel i den internationale rejsetrafik (EFT 1969 I, s. 218).

Anmodninger om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelser afsagt den 30. juli 1997 af Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Afdelingen for Forvaltningssager) i sagerne Administración del Estado mod Juntas Generales de Guipuzcoa og Diputación Foral de Guipuzcoa, intervenient: Gobierno Vasco, Administración del Estado mod Juntas Generales del Territorio Histórico de Alava og Diputación Foral de Alava, intervenient: Gobierno Vasco, og Administración del Estado mod Juntas Generales del Territorio Histórico de Bizkaia, intervenienter: Gobierno Vasco og Diputación Foral de Bizkaia

(Sagerne C-400/97, C-401/97 og C-402/97)

(98/C 41/17)

Ved kendelser afsagt den 30. juli 1997, indgået til Domstolens Justitskontor den 1. december 1997, har Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Afdelingen for Forvaltningssager) i sagerne Administración del Estado mod Juntas Generales de Guipuzcoa og Diputación Foral de Guipuzcoa, intervenient: Gobierno Vasco, Administración del Estado mod Juntas Generales del Territorio Histórico de Bizkaia, intervenienter: Gobierno Vasco og Diputación Foral de Bizkaia, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal EF-traktatens artikel 52 fortolkes således, at denne bestemmelse og, efter omstændighederne, traktatens artikel 92, stk. 1, er til hinder for regler for et område inden for en selvstyrende region i en medlemsstat om nødvendige skattemæssige foranstaltninger til støtte for investeringerne og til fremme af økonomisk virksomhed, som kan virke til fordel for skattepligtige personer, der udelukkende betaler skat til skattemyndighederne i det pågældende område eller har skattemæssigt hjemsted eller gennemfører størstedelen af deres transaktioner dér, eller som har skattemæssigt hjemsted i området og i det forudgående skatteår gennemførte mere end 25 % af deres samlede transaktioner i den selvstyrende region, hvorimod foranstaltningerne ikke finder anvendelse på andre fysiske og juridiske personer med hjemsted i den pågældende stat eller i en anden EF-medlemsstat?

Sag anlagt den 2. december 1997 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-404/97)

(98/C 41/18)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 2. december 1997 anlagt sag mod Den Portugisiske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Dimitris Triantafyllou og Ana Maria Alves Vieira, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Portugisiske Republik ikke har opfyldt de forpligtelser, som påhviler den i henhold til EF-traktaten, og navnlig i henhold til Kommissionens beslutning K(97) 2130 af 9. juli 1997, idet den ikke inden for de fastsatte frister har ophævet og tilbagesøgt den støtte, som EPAC (Empresa para a Agro-alimentação e Cereais, SA) uretmæssigt har modtaget.
2. Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I overensstemmelse med EF-traktatens artikel 189 og 191 skulle den nævnte kommissionsbeslutning have været gennemført af Den Portugisiske Republik, selv om der måtte bestå tvivl om dens lovlighed. I sag C-330/97 ⁽¹⁾ har Den Portugisiske Republik ikke påberåbt sig, at det er absolut umuligt at gennemføre beslutningen, idet det er klart, at likvidationen af virksomheden (som ikke er blevet påbe-

råbt i denne henseende) ikke på nogen som helst måde udgjorde en absolut umulighed.

Den omstændighed, at Den Portugisiske Republik fortsat ikke opfylder forpligtelserne i henhold til den nævnte beslutning, indebærer samtidig en tilsidesættelse af traktatens artikel 93, stk. 3, idet Portugal fortsat ikke respekterer den nævnte bestemmelses opsættende virkning, som har til formål at forhindre, at der udbetales støtte, som er uforenelig med fællesmarkedet, og indirekte en tilsidesættelse af artikel 93, stk. 2, som foreskriver vedtagelse af beslutninger, som indebærer forpligtelse til at ophæve støtte, der er uforenelig med fællesmarkedet.

⁽¹⁾ EFT C 357 af 22.11.1997, s. 14.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 7. oktober 1997 af Finanzgericht Bremen i sagen Firma Mövenpick Deutschland GmbH für das Gastgewerbe, tidligere »Deutsche EIG« Einkaufs- und Importges. für das Gastgewerbe mbH, mod Hauptzollamt Bremen

(Sag C-405/97)

(98/C 41/19)

Ved kendelse afsagt den 7. oktober 1997, indgået til Domstolens Justitskontor den 3. december 1997, har Finanzgericht Bremen i sagen Firma Mövenpick Deutschland GmbH für das Gastgewerbe, tidligere »Deutsche EIG« Einkaufs- und Importges. für das Gastgewerbe mbH mod Hauptzollamt Bremen forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal den fælles toldtarif som affattet ved bilag I til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2551/93 af 10. august 1993 (EFT L 241 af 27.9.1993, s. 1), om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (den kombinerede nomenklatur 1994) fortolkes således, at tørrede valnøddestykker, der er importeret fra et tredjeland, og som oplagres dybfrosset i Fællesskabet i et toldoplæg og senere optøet ekspederes til fri omsætning, skal tariferes under pos. 0802?
2. Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende:

Var artikel 522, stk. 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1), som blev ophævet ved den nye affattelse af artikel 522 ved Kommissionens forordning (EF) nr. 3254/94 af 19. december 1994 (EFT L 346 af 31.12.1994, s. 1) ugyldig?

3. Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende:

Kan artikel 522, sammenholdt med artikel 526, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2454/93 (gennemførelsesbestemmelserne til toldkodeksen) som affattet ved artikel 1, nr. 16 og nr. 18, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3254/94 af 19. december 1994, også finde anvendelse for toldangivelser før den 7. januar 1995?

**Sag anlagt den 4. december 1997 af Kommissionen for
De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet
Luxembourg**

(Sag C-406/97)

(98/C 41/20)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 4. december 1997 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Michel Nolin, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Wagner-Centret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg ved ikke inden for den fastsatte frist at sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme Rådets direktiv 93/7/EØF af 15. marts 1993 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område⁽¹⁾, eller ved ikke at underrette Kommissionen om disse bestemmelser, har undladt at opfylde de forpligtelser, der påhviler det i henhold til det nævnte direktiv.

— Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Den omstændighed, at EF-traktatens artikel 189, stk. 3, er bindende, forpligter medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af direktiver, som er rettet til dem, før udløbet af den frist, som er givet dem hertil. I denne sag udløb fristen den 15. december 1993, uden at Storhertugdømmet Luxembourg har truffet de nødvendige foranstaltninger.

⁽¹⁾ EFT L 74 af 27.3.1993, s. 74.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 22. oktober 1997 af Østrigs Oberster Gerichtshof i sagen Landesgrundverkehrsreferent der Tiroler Landesregierung mod 1. Adolf Sparber, 2. Firma Atelier Delta Entwurf- und Planungsgesellschaft mbH under likvidation, 3. Hans-Eberhard Junkersdorf og 4. Maria-Margareta Junkersdorf

(Sag C-407/97)

(98/C 41/21)

Ved kendelse afsagt den 22. oktober 1997, indgået til Domstolens Justitskontor den 5. december 1997, har Østrigs Oberster Gerichtshof i sagen Landesgrundverkehrsreferent der Tiroler Landesregierung mod 1. Adolf Sparber, 2. Firma Atelier Delta Entwurf- und Planungsgesellschaft mbH under likvidation, 3. Hans-Eberhard Junkersdorf og 4. Maria-Margareta Junkersdorf forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

»Skal artikel 70 i akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union (tiltrædelsesakten)⁽¹⁾, hvori det bestemmes, at Republikken Østrig uanset bestemmelserne i de traktater, som danner grundlag for Den Europæiske Union, kan opretholde sin gældende lovgivning om sekundærboliger i en periode på fem år fra tiltrædelsen (1. januar 1995), fortolkes således, at overgangsbestemmelserne i § 40, stk. 2 og 5, i Tirols Grundverkehrsgesetz af 1996, jf. Tirols Landesgesetzblatt nr. 61/1996, der trådte i kraft den 1. oktober 1996, er omfattet af udtrykket gældende lovgivning, eller skal disse bestemmelser anses for ny lovgivning, såfremt bestemmelserne i tidligere udgaver af Tirols Grundverkehrsgesetz ikke kan finde anvendelse på den foreliggende sag som følge af visse domme fra den østrigske Verfassungsgerichtshof?«

⁽¹⁾ EFT C 241 af 29.8.1994, s. 1.

**Sag anlagt den 5. december 1997 af Kommissionen for
De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet
Luxembourg**

(Sag C-409/97)

(98/C 41/22)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 5. december 1997 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Marie Wolfcarius, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Wagner-Centret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg, ved ikke at sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedringer af sikkerheden og sundheden under arbejde for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer ⁽¹⁾, har undladt at opfylde de forpligtelser, der påhviler det i henhold til dette direktiv.
2. Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til dem, der er anført i sag C-406/97 ⁽²⁾; gennemførelsesfristen er udløbet den 19. oktober 1994.

⁽¹⁾ EFT L 348 af 28.11.1992, s. 1.

⁽²⁾ Se side 11 i denne Tidende.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 29. november 1997 af Pretura circondariale di Bologna i sagen E. D. Srl mod Italo Fenocchio

(Sag C-412/97)

(98/C 41/23)

Ved kendelse afsagt den 29. november 1997, indgået til Domstolens Justitskontor den 5. december 1997, har Pretura circondariale di Bologna i sagen E. D. Srl mod Italo Fenocchio forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

»Skal forbuddet mod at udstede betalingspålæg i tilfælde, hvor forkyndelsen til debitor skal ske uden for Den Italienske Republik eller i områder, der ikke er italiensk højhedsområde, jf. artikel 633, sidste stykke i c.p.c., anses for en restriktion eller en tilsvarende foranstaltning, der direkte eller indirekte, øjeblikkeligt eller potentielt kan være til hinder for den frie bevægelighed for varer, tjenesteydelser og kapital, der er sikret ved Rom-traktatens artikel 34, 59 og 73 B?«

Sag anlagt den 4. december 1997 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-413/97)

(98/C 41/24)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 4. december 1997 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved ledende juridisk konsulent Richard B. Wainwright, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og Karin Schreyer, national tjenestemand udstationeret ved Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, C 254, Kirchberg, Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 18 i Rådets direktiv 93/7/EØF af 15. marts 1993 om tilbageliefering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område ⁽¹⁾, ved ikke at sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv.
2. Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til dem, der er anført i sag C-406/97 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT L 74 af 27.3.1993, s. 74.

⁽²⁾ Se side 11 i denne Tidende.

Sag anlagt den 5. december 1997 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-414/97)

(98/C 41/25)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 5. december 1997 anlagt sag mod Kongeriget Spanien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Miguel Díaz-Llanos La Roche og Carlos

Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Carlos Gómez de la Cruz, Wagner-Centret, C 254.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ved at antage, at indførsler og erhvervelser inden for Fællesskabet af våben, ammunition og materiel, der udelukkende er til militær brug, og som ikke er luftfartøjer eller krigsskibe som omhandlet i nr. 23 og 25 i bilag F til direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 ⁽¹⁾, er fritaget for merværdiafgift (moms), hvilket er i strid med bestemmelserne i artikel 2, nr. 2, og artikel 28a, artikel 14 og artikel 28c, del B, i nævnte direktiv 77/388/EØF.
- 2) Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Artikel 2, stk. 2, og artikel 28a i direktiv 77/388/EØF fastslår generelt, at der skal betales moms af alle indførsler og erhvervelser inden for Fællesskabet af goder. Artikel 14 og 28c opstiller en fælles liste over de fritagelser, som medlemsstaterne skal — eller kan — fastsætte for at sikre en ensartet opkrævning af Fællesskabernes egne indtægter i alle medlemsstaterne. Disse fritagelser, som opregnes udtømmende i artikel 14 og 28c, omfatter ikke en fritagelse for våben, ammunition og materiel, der udelukkende er til militær brug, i lighed med den fritagelse, der er givet ved den spanske lov nr. 6/87. Artikel 28, stk. 3, litra b), som Kongeriget Spanien henviser til, vedrører de medlemsstater, der ved direktivets ikrafttrædelse anså visse transaktioner for fritaget for moms, idet bestemmelsen giver disse medlemsstater tilladelse til at fortsætte hermed i en overgangsperiode. Da der hverken i bilag XXXVI eller i andre bestemmelser i akten vedrørende vilkårene for Kongeriget Spaniens tiltrædelse af Det Europæiske Fællesskab blev givet Kongeriget Spanien nogen overgangsperiode, indførte landet momsen ved lov nr. 30/85, som fik fuld virkning fra den 1. januar 1986. Fritagelsen for indførsler eller erhvervelser inden for Fællesskabet af militærmateriel blev først vedtaget mere end et år senere, men med tilbagevirkende kraft fra datoen for indførelsen af moms i Spanien.

Det er korrekt, at den i artikel 28 i direktiv 77/388/EØF omhandlede overgangsperiode oprindeligt blev fastsat til fem år fra den 1. januar 1978. Det er ligeledes korrekt, at eftersom der ikke er truffet nogen aftale mellem medlemsstaterne i Rådet, er den nævnte overgangsperiode blevet forlænget til dags dato, og at de medlemsstater, som på daværende tidspunkt anså de i bilag F opregnede transaktioner for fritaget, derfor kan fortsætte hermed. Det er imidlertid klart, at dette ikke var tilfældet for Kongeriget Spaniens vedkommende før den 1. januar 1993. Fra denne

dato fik Kongeriget Spanien tilladelse til at fastsætte en sådan fritagelse, dog kun med hensyn til de transaktioner, der er nævnt i nr. 23 og 25 i bilag F til direktiv 77/388/EØF.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

Sag anlagt den 9. december 1997 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-415/97)

(98/C 41/26)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 9. december 1997 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Paolo Stancanelli, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Wagner-Centret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 93/7/EØF af 15. marts 1993 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet eller i alt fald ikke har givet Kommissionen underretning herom.
- Den Italienske Republik tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

- EF-traktatens artikel 189, hvorefter et direktiv med hensyn til det tilsigtede mål er bindende for enhver medlemsstat, som det rettes til, medfører, at medlemsstaterne er forpligtet til at overholde de frister for gennemførelse, der er fastsat i direktivet. I det foreliggende tilfælde udløb fristen den 15. december 1993, hvor Den Italienske Republik endnu ikke havde vedtaget de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme det i Kommissionens påstande nævnte direktiv.

⁽¹⁾ EFT L 74 af 27.3.1993, s. 74.

Sag anlagt den 9. december 1997 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-416/97)

(98/C 41/27)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 9. december 1997 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Francesco P. Ruggeri Laderchi, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Wagner-Centret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til
 - a) Rådets direktiv 93/119/EF ⁽¹⁾ af 22. december 1993 om beskyttelse af dyr på slagte- eller aflivningstidspunktet
 - b) Rådets direktiv 94/42/EF ⁽²⁾ af 27. juli 1994 om ændring af direktiv 64/432/EØF om veterinærpoliti-mæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin
 - c) Kommissionens direktiv 94/16/EF ⁽³⁾ af 22. april 1994 om ændring af Rådets direktiv 74/63/EØF om uønskede stoffer og produkter i foderstoffer, og
 - d) Rådets direktiv 93/118/EF ⁽⁴⁾ af 22. december 1993 om ændring af direktiv 85/73/EØF om finansiering af sundhedsmæssig undersøgelse og kontrol af fersk kød og fjerkrækød

ved ikke at have vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme disse direktiver, eller ved ikke at have givet meddelelse herom.

- 2) Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I henhold til EF-traktatens artikel 189, hvorefter et direktiv med hensyn til det tilsigtede mål er bindende for enhver medlemsstat, det rettes til, er medlemsstaterne forpligtet til at overholde de i direktiverne fastsatte gennemførelsesfrister. Denne frist er udløbet, uden at Den Italienske Republik har vedtaget de nødvendige bestemmelser for at efter-

komme de direktiver, som er omhandlet i Kommissionens påstand.

⁽¹⁾ EFT L 340 af 31.12.1993, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 201 af 4.8.1994, s. 26.

⁽³⁾ EFT L 104 af 23.4.1994, s. 32.

⁽⁴⁾ EFT L 340 af 31.12.1993, s. 15.

Sag anlagt den 9. december 1997 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-417/97)

(98/C 41/28)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 9. december 1997 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Christina Tufvesson, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Wagner-Centret, Kirchberg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 31 i Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringservice i forbindelse med værdipapirer ⁽¹⁾, idet det ikke inden for den angivne frist har sat alle de love og administrative bestemmelser i kraft, som er nødvendige til gennemførelse af direktivet, herunder bestemmelser om eventuelle sanktioner.
2. Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Bestemmelserne i artikel 189, stk. 3, og artikel 5, stk. 1, i EF-traktaten forpligter medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre de direktiver, der retter sig til dem, inden udløbet af den frist, der pålægges dem. Denne frist er udløbet den 1. juli 1995, uden at Storhertugdømmet Luxembourg har truffet alle de nødvendige foranstaltninger.

⁽¹⁾ EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 25. november 1997 af Nederlandenes Raad van State i sagen ARCO Chemie Nederland Ltd mod Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

(Sag C-418/97)

(98/C 41/29)

Ved kendelse afsagt den 25. november 1997, indgået til Domstolens Justitskontor den 11. december 1997, har Nederlandenes Raad van Staate i sagen ARCO Chemie Nederland Ltd mod Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Kan det udledes af den blotte omstændighed, at LUWA-bottoms ⁽¹⁾ er genstand for en handling, der nævnes i bilag II B til direktiv 75/442/EØF, at der er tale om at skille sig af med dette stof, og at stoffet skal anses for affald i den betydning, hvori udtrykket er anvendt i direktiv 75/442/EØF ⁽²⁾?
2. Afhænger besvarelsen af spørgsmålet, om anvendelse af LUWA-bottoms som brændsel skal anses for at være at skille sig af med dem, af:
 - a) om LUWA-bottoms efter de i samfundet herskende opfattelser er affald, hvorved det navnlig er af betydning, om LUWA-bottoms kan nyttiggøres som brændsel uden indgribende bearbejdning og på en miljøhygiejnisk forsvarlig måde?
 - b) om anvendelsen af LUWA-bottoms som brændsel er sammenlignelig med en gængs metode til nyttiggørelse af affald?
 - c) om der er tale om anvendelse af et hovedprodukt eller et biprodukt (et restprodukt)?

⁽¹⁾ Stoffet LUWA-bottoms, som den anfægtede afgørelse angår, fremkommer ved den produktionsproces, som sagsøgeren anvender. Ud over propylenoxid og tertiær butylalkohol opstår der under denne produktionsproces en strøm af kulbrinte, der omfatter molybdæn. Denne molybdæn hidrører fra katalysatorer, der anvendes til produktion af propylenoxid. I en dertil bestemt installation genindvindes molybdæn af strømmen af kulbrinte, hvorefter man opnår det stof, som sagsøgeren betegner som LUWA-bottoms. LUWA-bottoms har en kalorieværdi på 25-28 MJ/kg.

⁽²⁾ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 47.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 4. december 1997 af Belgiens Hof van Cassatie i sagen Leathertex Divisione Sintetici Spa mod Bodetex BVBA

(Sag C-420/97)

(98/C 41/30)

Ved kendelse afsagt den 4. december 1997, indgået til Domstolens Justitskontor den 11. december 1997, har Belgiens Hof van Cassatie i sagen Leathertex Divisione Sintetici Spa mod Bodetex BVBA forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal domskonventionens artikel 5, nr. 1, og artikel 2, i den i sagen gældende affattelse, forstås således, at et krav bestående af flere enkeltkrav, som støttes på forskellige forpligtelser i henhold til samme kontrakt, kan fremsættes for samme ret, også selv om de forpligtelser i henhold til kontraktforholdet, kravet støttes på, efter lovvalgsreglerne i den stat, hvori den ret, sagen er indbragt for, er beliggende, skal opfyldes, for så vidt angår den ene forpligtelse i den stat, hvor retten er beliggende, men for så vidt angår den anden forpligtelse i en anden EF-medlemsstat, når det tages i betragtning, at den ret, sagen er indbragt for, på grundlag af det fremsatte krav finder, at de to forpligtelser, der ligger til grund for kravet, ikke er underordnet hinanden, men er ligestillede?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 13. november 1997 af Tribunal de grande instance de Meaux (Første Afdeling) i sagen Yves Tarantik mod Direction des Services fiscaux Seine-et-Marne

(Sag C-421/97)

(98/C 41/31)

Ved dom afsagt den 13. november 1997, indgået til Domstolens Justitskontor den 11. december 1997, har Tribunal de grande instance de Meaux (Første Afdeling) i sagen Yves Tarantik mod Direction des Services fiscaux de Seine-et-Marne forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Svarer den anvendte beskatningsordning til de objektive kriterier, hvorved det sikres, at der ikke er tale om en efter EF-traktatens artikel 95 ulovlig forskelsbehandling, når henses til tidspunktet for godkendelsen af sagsøgerens køretøj af mærket Jaguar, der har en afgiftspligtig motor-kraft på 24 CV, har registreringsnummeret 197 AT 77 og er taget i brug den 11. april 1979, og når henses til de grafiske fremstillinger og den redegørelse for udviklingen i beskatningen, som sagsøgeren har fremlagt. Det ønskes navnlig oplyst:

- om den progressivitet, der er mellem afgiftstrinnet for et indført køretøj med mere end 18 CV og afgiftstrinnet for et tilsvarende køretøj med 15-16 CV, indebærer forskelsbehandling
- om cirkulærerne af 28. december 1956, af 23. december 1977, af 24. juni 1987, af 12. januar 1988 og af 20. september 1991, således som disse efterfølgende er tillagt lovs kraft ved lov af 22. juni 1993 om ændring af finansloven, gør, at afgiften indebærer forskelsbehandling i forhold til ejerne af køretøjer, der ikke er typegodkendt i Frankrig, dvs. køretøjer, der er godkendt enkeltvis, og
- om ejeren af et typegodkendt køretøj med en motor kraft på mere end 100 Kw i bekræftende fald vil kunne påberåbe sig denne forskelsbehandling til støtte for, at afgiften efter almindelige fællesskabsretlige principper, som f.eks. princippet om, at borgerne skal behandles lige efter afgiftsbestemmelserne, og bestemmelserne i den europæiske menneskerettighedskonventionen og protokollerne hertil ikke kan opkræves, idet den indebærer forskelsbehandling og er i strid med lighedsgrundsætningen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 11. november 1997 af Juzgado de 1ª Instancia n° 22, Valencia, i sagen Travel Vac, S. L., mod Manuel José Antelm Sanchís

(Sag C-423/97)

(98/C 41/32)

Ved kendelse afsagt den 11. november 1997, indgået til Domstolens Justitskontor den 15. december 1997, har Juzgado de 1ª Instancia n° 22, Valencia, i sagen Travel Vac, S. L., mod Manuel José Antelm Sanchís forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Må en aftale om »timesharing« i almindelighed og den i sagen omtvistede (s. 76 i sagsakterne) aftale i særdeleshed antages at være omfattet af de undtagelser med hensyn til anvendelse af direktivet ⁽¹⁾, der er anført i dets artikel 3, stk. 2, litra a)?
- 2) Selv om det antages, at den omtvistede aftale på grund af, at der er tale om en »timeshare«-aftale, i medfør af ovennævnte artikel er undtaget fra direktivets anvendelsesområde, er det da til hinder for en sådan eventuel udelukkelse, at aftalen ikke kun omhandler en fast ejendom, men også omfatter tjenesteydelser og andre

rent obligationsretlige forpligtelser (aftalens artikel 3), der har en højere værdi end ejendommen (værdien af den faste ejendom udgør 285 000 pta., mens det samlede aftalebeløb udgør 1 090 000 pta)?

- 3) Er det ferielejlighedskompleks på »timeshare«-basis i byen Denia, hvortil forbrugeren var inviteret, omfattet af ovennævnte direktivs artikel 1, stk. 1, første led, når henses til, at forretningsstedet for virksomheden Travel Vac. S. L., er beliggende på adressen Calle Profesor Beltrán Báguena, 5-6, Valencia?
- 4) Kan den i direktivets artikel 5, stk. 1, fastsatte ret for forbrugeren til at træde tilbage begrundes ud fra en formodning om, at køberens/forbrugeren vilje er blevet påvirket eller manipuleret under de i direktivets artikel 1 angivne omstændigheder? I hvilket omfang er en sådan ret til at træde tilbage, der er beskyttet i henhold til direktivet, i givet fald forbundet med svig fra sælgerens side, når »en af kontrahenterne [anvender] lumske formuleringer eller beskrivelser, som forleder medkontrahenten til at indgå en aftale, som han ellers ikke ville have indgået« (artikel 1269 i den spanske lov om borgerlig retspleje) og, generelt, med den nødvendige ret til frit at kunne indgå aftaler (artikel 1254, 1258 og 1261 ff. i den spanske lov om borgerlig retspleje)?
- 5) Skal den i direktivets artikel 5, stk. 1, omhandlede meddelelse være udtrykkelig, eller kan den eventuelt udgøres af entydige handlinger, som f.eks. i den foreliggende sag derved, at forbrugeren ikke kom til stede på det tidspunkt, der var fastsat og aftalt med henblik på underskrivelsen af bekræftelsen i banken, nemlig den 17. september 1996, dvs. tre dage efter underskrivelsen af den på s. 76 i sagens akter gengivne aftale, hvilket forbrugeren personligt bekræftede og uddybede i sælgerens forretningslokaler i Valencia samme dag, nemlig den 17. september 1996, idet han mundtligt erklærede, »at alt er uden retsvirkning, og at de dokumenter, forbrugeren havde underskrevet, skulle leveres tilbage«?
- 6) Er de tilbagebetalinger, returneringer og retsvirkninger i øvrigt, der i direktivets artikel 7 udgør kompensation for sælgeren, såfremt forbrugeren udnytter sin ret til at træde tilbage i henhold til direktivets artikel 5, forenelige med et aftalevilkår om, at »sælgeren skal holdes skadesløs for sit tab«, der kan udgøre op til 25 % af transaktionens samlede værdi, således som det nærmere er fastsat i aftalens artikel 4 (bagsiden af s. 76 i sagens akter)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 85/577/EØF af 20. december 1985 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler indgået uden for fast forretningssted (EFT L 372 af 31.12.1985, s. 31).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 8. december 1997 af Landgericht Düsseldorf i sagen Salomone Haim mod Kassenzahnärztliche Vereinigung Nordrhein
(Sag C-424/97)
(98/C 41/33)

Ved kendelse afsagt den 8. december 1997, indgået til Domstolens Justitskontor den 15. december 1997, har Landgericht Düsseldorf — Afdeling 2 b for Borgerlige Sager — i sagen Salomone Haim mod Kassenzahnärztliche Vereinigung Nordrhein forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Når en tjenestemand ved et juridisk uafhængigt offentligretligt organ i en medlemsstat ved anvendelse af internretlige bestemmelser i forbindelse med en individuel beslutning tilsidesætter primær fællesskabsret, kan der da ud over ansvar for medlemsstaten også pålægges det offentligretlige organ et ansvar?

2. I bekræftende fald ønskes det oplyst, om der er tale om en kvalificeret overtrædelse af fællesskabsretten, når en national tjenestemand enten har anvendt internretlige bestemmelser, der er i strid med fællesskabsretten, eller har anvendt internretlige bestemmelser på en måde, der ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten, allerede fordi tjenestemanden ikke har haft noget skøn i forbindelse med beslutningen?

3. Kan de kompetente myndigheder i en medlemsstat gøre en sygeforsikringsanerkendelse af en statsborger i en anden medlemsstat, der har den fornødne tilladelse i den førstnævnte medlemsstat, men som ikke er i besiddelse af et af de i artikel 3 i direktiv 78/686/EØF ⁽¹⁾ nævnte eksamensbeviser, betinget af, at vedkommende har de sproglige kundskaber, der er nødvendige for udøvelsen af hans erhvervsmæssige virksomhed i værtslandet?

⁽¹⁾ EFT L 233 af 24.8.1978, s. 1.

RET TEN I FØRSTE INSTANS

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 16. december 1997

i sag T-19/97, Claude Richter mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — tjenestefrihed af personlige årsager — genindtræden — tjenestested — omsorgspligt — princippet om god administration — erstatningsøgsmål)

(98/C 41/34)

(Processprog: fransk)

I sag T-19/97, Claude Richter, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Luxembourg, ved advokaterne Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure og Ariane Tornel, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson Sarl, 30, rue de Cessange, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Julian Currall), angående en påstand om, at sagsøgeren ydes erstatning for det tab, han mener at have lidt, fordi Kommissionen ikke efter udløbet af hans tjenestefrihed af personlige årsager lod ham genindtræde i den første ledige stilling i den kategori og lønklasse, for hvilke han var i besiddelse af de fornødne kvalifikationer, hvorved Kommissionen ifølge sagsøgeren tilsidesatte artikel 40, stk. 4, litra d), i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, V. Tiili, og dommerne C. P. Briët og A. Potocki; justitssekretær: ekspeditionssekretær B. Pastor, den 16. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.*

- 2) *Hver part bærer sine omkostninger.*

⁽¹⁾ EFT C 94 af 22.3.1997.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 17. december 1997

i sag T-121/95, European Fertilizer Manufacturers Association (EFMA) mod Rådet for Den Europæiske Union ⁽¹⁾

(Antidumpingtold — skade — ret til kontradiktion)

(98/C 41/35)

(Processprog: engelsk)

I sag T-121/95, European Fertilizer Manufacturers Association (EFMA), Zürich (Schweiz), først ved advokaterne Dominique Voillemot og Hubert de Broca, derefter ved advokaterne Voillemot og Olivier Prost, Paris, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Loesch og Wolter, 11, rue Goethe, mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: Yves Cretien, Antonio Tanca, Hans-Jürgen Rabe og Georg M. Berrisch), støttet af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægti-

get: Nicholas Khan), angående en påstand om annullation af artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 477/95 af 16. januar 1995 om ændring af de endelige antidumpingforanstaltninger gældende for indførslen til Fællesskabet af urinstof med oprindelse i det tidligere Sovjetunionen og om bortfald af antidumpingforanstaltningerne gældende for indførslen til Fællesskabet af urinstof med oprindelse i det tidligere Tjekkoslovakiet (EFT L 49 af 4.3.1995, s. 1), har Retten (Fjerde Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne P. Lindh, J. Azizi, J. D. Cooke og M. Jaeger; justitssekretær: fuldmægtig B. Pastor, den 17. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *Sagsøgte frifindes.*

2) *Sagsøgeren betaler sine egne omkostninger og Rådets omkostninger.*

3) *Kommissionen betaler sine egne omkostninger.*

(¹) EFT C 189 af 22.7.1995.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 17. december 1997

i sag T-166/95, Mary Karagiozopoulou mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Tjenestemænd — intern udvælgelsesprøve med henblik på overgang fra kategori C til kategori B — udvælgelseskomitéens afgørelse, hvori det fastslås, at ansøgerne ikke bestod den mundtlige prøve — ligebehandlingsprincippet — udvælgelseskomitéens skøn)

(98/C 41/36)

(Processprog: fransk)

I sag T-166/95, Mary Karagiozopoulou, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Bruxelles, ved advokaterne Ariane Tornel og Thierry Demaseure, ved den mundtlige forhandling ved advokat Jean-Noël Louis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson Sarl, 30, rue de Cessange, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Gianluigi Valsesia), angående en påstand om annullation af afgørelsen fra udvælgelseskomitéen for den interne udvælgelsesprøve KOM/B/9/93 om for den mundtlige prøve at give sagsøgeren en lavere bedømmelse end det krævede minimum og om ikke at opføre hende på egnethedslisten, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne P. Lindh

og J. D. Cooke; justitssekretær: fuldmægtig A. Mair, den 17. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.*

2) *Hver part bærer sine omkostninger.*

(¹) EFT C 268 af 14.10.1995.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 17. december 1997

i sag T-216/95, Ana María Moles García Ortúzar mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Tjenestemænd — intern udvælgelsesprøve med henblik på overgang fra kategori C til kategori B — udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at lade deltagere i den mundtlige prøve bestå — begrundelsespligtens omfang — udvælgelseskomitéens vurdering)

(98/C 41/37)

(Processprog: fransk)

I sag T-216/95, Ana María Moles García Ortúzar, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Bruxelles, ved advokat Marc-Albert Lucas, Liège, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Evelyne Korn, 21, rue de Nassau, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Gianluigi Valsesia og Ana Maria Alves Vieira), angående en påstand om annullation af afgørelsen truffet af udvælgelseskomitéen i forbindelse med den interne udvælgelsesprøve KOM/B/9/93 om ikke at opføre sagsøgeren på listen over egnede ansøgere og af meddelelsen om den pågældende udvælgelsesprøve, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne P. Lindh og J. D. Cooke; justitssekretær: fuldmægtig A. Mair, den 17. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *Sagsøgte frifindes.*

2) *Hver part bærer sine egne omkostninger.*

(¹) EFT C 16 af 20.1.1996.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 17. december 1997

i sag T-217/95, Lucia Passera mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — intern udvælgelsesprøve med henblik på overgang fra kategori C til kategori B — udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at lade deltagere i den mundtlige prøve bestå — begrundelsespligtens omfang — udvælgelseskomitéens vurdering)

(98/C 41/38)

(Processprog: fransk)

I sag T-217/95, Lucia Passera, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Overijse (Belgien), ved advokat Marc-Albert Lucas, Liège, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Evelyne Korn, 21, rue de Nassau, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Gianluigi Valsesia og Ana Maria Alves Vieira), angående en påstand om annullation af afgørelsen truffet af udvælgelseskomitéen i forbindelse med den interne udvælgelsesprøve KOM/B/9/93 om ikke at opføre sagsøgeren på listen over egnede ansøgere og af meddelelsen om den pågældende udvælgelsesprøve, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne P. Lindh og J. D. Cooke; justitssekretær: fuldmægtig A. Mair, den 17. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagsøgte frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 16 af 20.1.1996.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 17. december 1997

i sag T-225/95, Fotini Chiou mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — intern udvælgelsesprøve med henblik på overgang fra kategori C til kategori B — udvælgelseskomitéens afgørelse om, at en ansøger ikke har bestået den mundtlige prøve — overensstemmelse mellem klagen og stævningen — princippet om ligebehandling af mænd og kvinder — princippet om forbud mod forskelsbehandling — udvælgelseskomitéens vurdering)

(98/C 41/39)

(Processprog: fransk)

I sag T-225/95, Fotini Chiou, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Bruxelles, ved advokat Lucas Vogel, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Christian Kremer, 8-10, rue Mathias Hardt, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Ana Maria Alves Vieira og

Fabrizio Minneci samt under den mundtlige procedure Gianluigi Valsesia), hvori der er nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet af udvælgelseskomitéen i forbindelse med den interne udvælgelsesprøve KOM/B/9/93 om, at sagsøgerens præstation ved den mundtlige prøve ikke berettiger til point svarende til det krævede minimum, og om at hun ikke opføres på listen over beståede ansøgere, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne P. Lindh og J. D. Cooke; justitssekretær: fuldmægtig A. Mair, den 17. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 77 af 16.3.1996.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

(Tredje Afdeling)

den 18. december 1997

i sag T-12/94, Frédéric Daffix mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — fjernelse fra tjenesten — appel — hjemvisning til Retten — faktiske omstændigheder — bevisbyrde — misbrug af skønsmæssige beføjelser — åbenbart fejlagtigt skøn — ret til kontradiktion — artikel 7 i vedtægtens bilag IX)

(98/C 41/40)

(Processprog: fransk)

I sag T-12/94, Frédéric Daffix, forhenværende tjenestemand i Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Bruxelles, ved advokaterne Georges Vandersanden og Laure Levi, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson Sarl, 30, rue de Cessange, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Dimitrios Gouloussis og Benoît Cambier), angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 18. marts 1993 om at sagsøgeren fjernes fra tjenesten og i fornødent omfang af den stiltiende afgørelse om afvisning af sagsøgerens klage, har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, B. Vesterdorf, og dommerne C. P. Briët og A. Potocki; justitssekretær: fuldmægtig A. Mair, den 18. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen frifindes.
- 2) Hver part betaler sine egne omkostninger i forbindelse med sagernes behandling for Retten og Domstolen.

⁽¹⁾ EFT C 59 af 26.2.1994.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 18. december 1997

i sag T-90/95, Walter Gill mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾*(Tjenestemænd — lægeundersøgelser — oplysninger om helbredstilstanden ikke meddelt — ret til at hemmeligholde sin helbredstilstand)*

(98/C 41/41)

(Processprog: fransk)

I sag T-90/95, Walter Gill, forhenværende tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved advokaterne Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure og Ariane Tornel, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson Sarl, 30, rue de Cessange, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Julian Currall og Jean-Luc Fagnart), angående en påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren har lidt som følge af de tjenestefejl, som sagsøgte administration angiveligt har begået, har Retten (Første Afdeling), sammensat af præsidenten, A. Saggio, og dommerne V. Tiili og R. M. Moura Ramos; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 18. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.*

2) *Hver part bærer sine egne sagsomkostninger.*

3) *Sagsøgeren betaler den sagkyndiges vederlag.*

⁽¹⁾ EFT C 137 af 3.6.1995.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 18. december 1997

i sag T-142/95, Jean-Louis Delvaux mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾*(Tjenestemænd — forfremmelse — sammenligning af for-tjenester — bedømmelsesrapport — begrundelse — ensartede karrierebetingelser — forskelsbehandling på grundlag af nationalitet)*

(98/C 41/42)

(Processprog: fransk)

I sag T-142/95, Jean-Louis Delvaux, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Rhode-

Saint-Genèse (Belgien), ved advokat Nicholas Lhoëst, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Jean-Pascal Lange, 40, rue de Syre, Uebersyren, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Julian Currall og Dennis Waelbroeck), hvori der er nedlagt påstand for det første om annullation af to af Kommissionens afgørelser, som blev offentliggjort i »Meddelelser fra administrationen« nr. 858 af 2. september 1994 og nr. 859 af 8. september 1994 med den begrundelse, at sagsøgerens navn ikke var nævnt heri hverken på listen over de tjenestemænd, som fandtes at have gjort sig mest fortjent til en forfremmelse til lønklasse LA 4, eller på listen over de tjenestemænd, som blev forfremmet til lønklasse LA 4 i regnskabsåret 1994, for det andet om annullation af Kommissionens afgørelse af 3. april 1995 om afvisning af sagsøgerens klage og for det tredje om, at Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 100 000 BEF til godtgørelse af den ikke-økonomiske skade, han har lidt på grund af sagsbehandlingsfejl i forbindelse med forfremmelsesproceduren, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. García-Valdecasas, og dommerne J. Azizi og M. Jaeger; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 18. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.*

2) *Hver part betaler sine omkostninger.*

⁽¹⁾ EFT C 248 af 23.9.1995.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 18. december 1997

i sag T-222/95, Antonio Angelini mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾*(Tjenestemænd — ændring af tjenestested — tilbagevenden til oprindeligt tjenestested — bosættelsespenge)*

(98/C 41/43)

(Processprog: italiensk)

I sag T-222/95, Antonio Angelini, der er videnskabelig-teknisk tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og gør tjeneste ved Det Fælles Forskningscenter i Ispra, ved advokat Giuseppe Marchesini, med møderet for Den Italienske Republiks Corte di Cassazione, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Gianluigi Valsesia) angående påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om afslag på betaling af bosættelsespenge til sagsøger i forbindelse med sagsøgers tilbagevenden til sit oprindelige ansættelsessted efter en periode med tjeneste uden for sin institution, har Retten (Første Afdeling),

sammensat af præsidenten, A. Saggio, og dommerne V. Tiili og Moura Ramos; justitssekretær: fuldmægtig A. Mair, den 18. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Kommissionens afgørelse, som meddelt ved memorandum af 17. maj 1995, om afslag på betaling af bosættelsespenge, annulleres.*
- 2) *Kommissionen betaler sagsøgeren det beløb, som følger af bestemmelsen i artikel 5, stk. 3, i bilag VII til vedtægten med tillæg af rente 8 % p.a. fra ansøgnings-tidspunktet.*
- 3) *Kommissionen betaler sagens omkostninger.*

(¹) EFT C 64 af 2.3.1996.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 18. december 1997

i sag T-57/96, Livio Costantini mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Tjenestemænd — ændring af tjenestestedet — tilbagevenden til det oprindelige tjenestested — bosættelsespenge — dagpenge)

(98/C 41/44)

(Processprog: italiensk)

I sag T-57/96, Livio Costantini, der er tjenestemand i Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Det Fælles Forskningscenter i Ispra, ved advokat med møderet for Den Italienske Republiks Corte di Cassazione Giuseppe Marchesini, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 8-10 rue Mathias Hardt, mod Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Gianluigi Valsesia), angående en påstand om annullation af Kommissionens afvisning af at udbetale bosættelsespenge og dagpenge ved hans tilbagevenden til det oprindelige tjenestested efter en periode, hvor han gjorde tjeneste uden for institutionen, har Retten (Første Afdeling), sammensat af præsidenten, A. Saggio, og dommerne V. Tiili og R. M. Moura Ramos; justitssekretær: fuldmægtig A. Mair, den 18. december 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. *Kommissionens afvisning af at udbetale bosættelsespenge til sagsøgeren annulleres.*

2. *Kommissionen betaler sagsøgeren bosættelsespenge i henhold til artikel 5, stk. 3, i bilag VII til vedtægten, med renter på 8 % p.a. fra kravets fremsættelse.*

3. *I øvrigt frifindes Kommissionen.*

4. *Kommissionen betaler sine egne omkostninger og halvdelen af sagsøgerens omkostninger. Sagsøgeren betaler halvdelen af sine egne omkostninger.*

(¹) EFT C 180 af 22.6.1996

Sag anlagt den 26. november 1997 af Alitalia mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-296/97)

(98/C 41/45)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 26. november 1997 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Alitalia, ved advokaterne Antonio Tizzano og Gian Michele Roberti, Napoli, Mario Siragusa, Rom, Giuseppe Scassellati Sforzolini, Bologna, Matteo Bay, Milano, og Matteo Beretta, Bergamo, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Elvinger Hoss & Prussen, 2, place Winston Churchill.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 15. juli 1997 om Alitalias rekaptalisering annulleres i sin helhed.

Subsidiært:

- annulleres betingelserne for godkendelse af støtten i beslutningens artikel 1, stk. 2-8
- ligeledes annulleres den betingelse, der består i, at det pålægges Alitalia selv at påtage sig forpligtelserne i forbindelse med førtidspensioneringsordningen i henhold til lovdekret nr. 546/1996
- Europa-Kommissionen tilpligtes at erstatte de udgifter, Alitalia har afholdt under nærværende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, som er et privatretligt aktieselskab i lufttransportsektoren, anfægter Kommissionens beslutning, hvorefter de investeringer, der er omhandlet i den omstrukturingsplan, som de italienske myndigheder har forelagt for sagsøgte, er blevet anset for statsstøtte i EF-traktatens artikel 92's forstand.

Til støtte for sine krav har sagsøgeren anført følgende:

— Der er tale om en overtrædelse og forkert anvendelse af EF-traktatens artikel 92, stk. 1, artikel 90, stk. 1, og artikel 222, idet Kommissionen har fundet, at princippet om den markedsøkonomiske investor ikke er opfyldt, for så vidt angår IRI's investeringer til et beløb af 2 750 mia. ITL. Hvad det angår, er Alitalia af den opfattelse, at den omhandlede kapitalforhøjelse ikke har udelukket tredjemænds tegningsret, og at det derfor står disse frit for at tegne sig for de forskellige trancher af kapitalforhøjelsen inden for deres andel. Desuden har den italienske regering klart givet udtryk for, at den er fast besluttet på at foretage en privatisering af Alitalia om kort tid, når der er opnået godkendelse af kapitalforhøjelsen. Endelig har de ansatte indvilget i at tegne sig for en kapitalforhøjelse, der er forbeholdt dem, og som vil bevirke, at de når op på en andel på 20 % af selskabets kapital. Ved at se bort fra disse forhold, har sagsøgte ikke taget hensyn til investoren IRI's vide skønsmargen, men har tværtimod sat sig selv i IRI's sted ved at antage en rentabilitet for utilstrækkelig, som Kommissionen selv har fastsat til et niveau (20 %), som er fem procentpoint højere end den, der normalt findes berettiget i lufttransportsektoren (15 %). I øvrigt har Kommissionen ikke været tilfreds med at forlange en »normal« rentabilitet på 20 %, men har lagt sig fast på et »minimumsafkast« (hurdle rate), som en investor efter dens opfattelse ville kræve i betragtning af, at transaktionen fortsat er forbundet med store risici. I den forbindelse tilføjer sagsøgeren, at beregningen af rentabiliteten er fejlagtig og ubegrundet, fordi omkostningerne ved insolvens ikke er medtaget. Desuden har den omstændighed, at Alitalia er pålagt alle forpligtelserne i forbindelse med førtidspensioneringen af personalet, også medført en nedsættelse af det interne afkast (internal rate of return, IRR).

— Der er tale om en overtrædelse og forkert anvendelse af artikel 92, stk. 3, og overskridelse af beføjelser. Det er uforklarligt for Alitalia, at Kommissionen efter at have fastslået, at investeringen er »statsstøtte«, har kunnet undlade at tage hensyn til de resultater, der er nået med planen, navnlig da den skulle vælge, om der skulle fastsættes betingelser, som gør planen »forenelig med fællesmarkedet«, og for det andet ved fastsættelsen af betingelserne. Dette har ført til, at der er pålagt sagsøgeren betingelser, der er alt for vidtgående, diskriminerende, ulovlige og uberettigede (begrænsninger af kapaciteten og væksten, en pligt til yderligere afvikling

af core business i modsætning til den løsning, der blev foreslået for Air Frances vedkommende, manglende hensyntagen til betydningen af den planlagte privatisering, forbud mod nye former for støtte, forbud mod at erhverve nye kapitalinteresser i andre luftfartsselskaber, ophævelse af visse former for fortrinsbehandling, indførelse af et bestemt bogholderisystem, forbud mod price leadership, pligt til at afhænde kapitalinteressen i Malév).

Endelig er sagsøgeren af den opfattelse, at Kommissionen ikke har begrundet den anfægtede beslutning korrekt og heller ikke nøje og upartisk har undersøgt alle omstændighederne i den foreliggende sag. Den har også tilsidesat sagsøgerens ret til kontradiktion.

Sag anlagt den 2. december 1997 af Vicente Alonso Morales mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-299/97)

(98/C 41/46)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 2. december 1997 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Vicente Alonso Morales, Madrid, ved advokat D. Ramón Marés Salvador, Madrid, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Carlos Amo Quiñones, 2, rue Gabriel Lippmann.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Dels annulleres afgørelsen truffet den 1. oktober 1997 af udvælgelseskomitéen ved udvælgelsesprøve KOM/A/1047, hvorved sagsøgeren nægttes adgang til at deltage i udvælgelsesprøven, dels fastslås det, at sagsøgeren har krav på at blive optaget på listen over de ansøgere, som gives adgang til at deltage i udvælgelsesprøven.

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, der er uddannet som teknisk ingeniør i landbrugsvirksomhed, anfægter afgørelsen truffet af udvælgel-

seskomitéen ved den generelle udvælgelsesprøve KOM/A/1047, hvorved sagsøgerens ansøgning om deltagelse i prøven afslås. Ifølge denne afgørelse opfylder sagsøgerens eksamens- eller kvalifikationsbeviser ikke betingelserne i punkt III.B.2 i meddelelsen om udvælgelsesprøven, hvorefter ansøgerne skal have gennemgået en fuldstændig universitetsuddannelse, som er afsluttet med et eksamensbevis for et længerevarende studieforløb (Licenciatura eller tilsvarende niveau).

Sagsøgeren gør gældende, at eksamensbevis som teknisk ingeniør må anses for en fuldstændig universitetsuddannelse, der er afsluttet med et eksamensbevis, og at udvælgelseskomitéen kræver en betingelse af ham, som ikke fremgår af meddelelsen om udvælgelsesprøven.

Til støtte for sine påstande fremfører sagsøgeren følgende søgsmålsgrunde:

- Ligebehandlingsprincippet er tilsidesat.
- Direktiv 89/48/EØF ⁽¹⁾, hvis bestemmelser efter sagsøgerens opfattelse finder analog anvendelse på alle meddelelser om udvælgelsesprøver på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver, er tilsidesat.
- Proportionalitetsprincippet er tilsidesat, idet betingelsen om, at ansøgerne skal have eksamensbevis, der dokumenterer, at de har gennemgået et længerevarende studieforløb, ikke er nødvendig — eller egnet til — for at opfylde det tilstræbte formål, som er, at personer med en fuldstændig universitetsuddannelse, der er afsluttet med et eksamensbevis, skal have adgang til stillinger i kategori A/LA ved Fællesskabets institutioner.
- Retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning er tilsidesat.
- Retten til den frie adgang til stillinger ved Fællesskabets institutioner er tilsidesat.

Endvidere anfører sagsøgeren, at Retten i Første Instans i sin dom af 3. marts 1994 i sag T-82/92, Manuel Cortés Jiménez m.fl. mod Kommissionen, ⁽²⁾ afviste, at uddannelsen som teknisk ingeniør var en »højere« uddannelse, men uden at Retten udtrykkeligt fastslog, at den ikke var nogen »fuldstændig« universitetsuddannelse.

Endelig anfører sagsøgeren, at Kommissionen har begået magtfordrejning ved at acceptere den anfægtede afgørelse, som efter sagsøgerens opfattelse udgør et led i en personalepolitik, der har til formål at forhindre, at tekniske ingeniører får adgang til kategori A/LA.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed (EFT L 19 af 24. 1.1989, s. 16).

⁽²⁾ Sml. Pers. 1994 II, s. 237.

Sag anlagt den 2. december 1997 af Benito Latino mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-300/97)

(98/C 41/47)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 2. december 1997 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Benito Latino, Bruxelles, ved advokat Olivier Eben, Bruxelles, 11, rue Paul Emile Janson, Bruxelles.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren det engangsbeløb, der svarer til den vedvarende, delvise invaliditetsgrad, som fastsættes af Retten på grund af sagsøgerens asbestose i henhold til vedtægtens artikel 73 og artikel 14 i ordningen om dækning af risikoen for ulykker og erhvervs sygdomme hos tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 1 mio. ECU i erstatning for den ikke-økonomiske skade, han har lidt.
- Kommissionen tilpligtes at betale renter på 10 % af det engangsbeløb, som fastsættes af Retten i forhold til den vedvarende, delvise invaliditetsgrad i henhold til vedtægtens artikel 73 og artikel 14 i nævnte ordning, og af beløbet på 1 mio. ECU, beregnet fra 1. august 1997 indtil fuld betaling.
- Om fornødent annulleres Kommissionens afgørelse af 1. august 1997 om ikke at efterkomme sagsøgerens ansøgning af 11. maj 1997.
- Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, der er tidligere tjenestemand, har været beskæftiget i Berlaymont-bygningen i Bruxelles fra 1969 til 1991 som arkivist, og er ramt af en erhvervs sygdom, asbestose. Den 11. februar 1997 traf ansættelsesmyndigheden afgørelse om at indrømme sagsøgeren en vedvarende, delvis invaliditetsgrad på 5 % svarende til et engangsbeløb på 639 114 BEF.

Sagsøgeren hævder, at under hensyn til denne alvorlige, livsfarlige sygdom og de fysiske eftervirkninger, den indebærer, og som fuldstændig undergraver hans livskvalitet, bør han tilkendes en vedvarende, delvis invaliditetsgrad, som står i forhold til sygdommens alvorlige karakter. Kommissionen har ifølge sagsøgeren gjort sig skyldig i retsstridig adfærd, idet den mellem 1967 og 1969 har ladet ham arbejde i en bygning, hvori der blev udført arbejder vedrørende »dækning« af 4 000 tons asbest på syd-, øst- og vestmurene.

- Disse arbejder blev udført, skønt Kommissionen vidste eller i hvert fald måtte være klar over dette stofs farlighed, specielt for personer, der udførte administrativt- eller arkivarbejde i en bygning fuld af asbest.
- Arbejderne udførtes, skønt Kommissionen vidste, at den hverken rådede over tilstrækkeligt personale til at sikre overholdelse af de generelle sikrings- og sundhedsforskrifter eller til at sikre overholdelse af beskyttelsesforanstaltningerne under vedligeholdelsesarbejderne.

Kommissionens adfærd er ifølge sagsøgeren også retsstridig, idet Kommissionen tilsidesatte de principper, de rettigheder og de garantier, som er indeholdt i Den Europæiske Socialpagt. De principper, rettigheder og garantier, som denne pagt indeholder, er generelle fællesskabsretlige principper, som fællesskabsinstitutionerne skal overholde og fællesskabsretsinstanterne sikre. Sagsøgeren har under henvisning til denne pagt anført, at alle arbejdere har ret til sikre og sunde forhold under arbejdet, at enhver har ret til at drage nytte af foranstaltninger, der gør det muligt for ham at opnå den bedst mulige sundhedstilstand, samt at epidemiske og endemiske og andre sygdomme så vidt muligt skal forebygges. Sagsøgerens rettigheder er i denne sag blevet tilsidesat, og der blev ikke truffet nogen foranstaltning for at forhindre de sygdomme, som følger af kontakt med asbest.

Slettelse af sag T-173/96 ⁽¹⁾
(98/C 41/48)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 5. december 1997 har formanden for Anden Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i

Første Instans besluttet, at sag T-173/96, Teresa Maria Rodrigues Gomes de Oliveira mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 388 af 21.12.1996.

Slettelse af de forenede sager T-176/96 og T-108/97 ⁽¹⁾
(98/C 41/49)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 4. december 1997 har formanden for Første Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at de forenede sager T-176/96 og T-108/97, Cornelis Volger mod Europa-Parlamentet, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 388 af 21.12.1996 og
EFT C 181 af 14.6.1997.

Slettelse af sag T-225/97 ⁽¹⁾
(98/C 41/50)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 17. december 1997 har formanden for Fjerde Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-225/97, Asia Motor France SA, Jean-Michel Cesbron, Monin Automobiles SA og Europe Auto Service (EAS) SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 318 af 18.10.1997.